

การพัฒนาแบบแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

The Development of Model of Experiential Activities by Using
Learning Activities Package to Encourage Language Skills for Early
Childhood

ธิดารัตน์ ผอพงา* และสรวงพร กุศลสง
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Thidarat Phopnga* and Srungporn Kusolsong
Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

Received: April 5, 2022

Revised: June 22, 2022

Accepted: July 12, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อสร้างและทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย และ 3) เพื่อประเมินการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัย ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านกม. 35 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรม 20 แผน คู่มือการจัดกิจกรรม 4 ชุด และแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษา 2 ชุด ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One-Group Pretest-Posttest Design และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย t-test แบบ Dependent ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลจากการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรม มีองค์ประกอบ 6 ด้าน 2) ผลการสร้างและทดลองใช้รูปแบบ (2.1) ผลการสร้างรูปแบบ มีขั้นตอน ดังนี้ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม (2) ขั้นประสบการณ์เดิม (3) ขั้นสอน (4) ขั้นทบทวนและสรุปความรู้ (2.2) ผลการหาคุณภาพของแผน ($\bar{X} = 4.66$) อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด (2.3) ผลการทดลองรูปแบบ ภาพรวม ก่อนจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 17.57$) หลังจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 34.14$) ส่งผลให้มีคะแนนสูงขึ้น ($\bar{X} = 16.57$) 3) ผลการประเมินการใช้รูปแบบ โดยภาพรวม ($\bar{X} = 4.60$) อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด 4) ผลจากแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษา ภาพรวม ก่อนจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 17.57$) หลังจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 34.13$) ส่งผลให้มีคะแนนสูงขึ้น ($\bar{X} = 16.57$)

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย กิจกรรมเสริมประสบการณ์ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะทางภาษา

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the model of experiential activities using the learning activities and language skills of early childhood. 2) to create and test the model of experiential activities to promote language skills of early childhood children. and 3) to assess the use of the model of experiential activities using the learning activity set to promote language skills of early childhood children. The sample consisted of 23 primary school children aged 5-6 years, Kindergarten Year 3/2, Semester 1, Academic Year 2021, Ban Km. 35 School, Phetchabun Primary Educational Service Area Office 3. The research tools consisted of 20 activity plans, 4 activity manuals, and 2 language skill tests. The experiments were conducted according to the One-Group Pretest-Posttest Design research model and the data were analyzed using mean scores, variance standard deviation and test the hypothesis with Dependent t-test. The results showed 1) The results indicated that the activity organization model consisted of 6 aspects. 2) The results of creating and experimenting the model (2.1) The results of creating the model consisted of the following steps: (1) preparation stage, (2) previous experience stage. (3) Instructional stage (4) knowledge review and summary stage (2.2) Plan quality ($\bar{X}$ = 4.66) was found at the highest level (2.3) The experimental results of pre-activity model ($\bar{X}$ = 17.57) and the post-activity model ($\bar{X}$ = 34.14) resulted in higher scores ($\bar{X}$ = 16.57) 3) The overall model evaluation results ($\bar{X}$ = 4.60) were at the highest level 4) The overall results of the language skills test of the pre-activity ($\bar{X}$ = 17.57) and the post-activity ($\bar{X}$ = 34.13) resulted in higher scores ($\bar{X}$ = 16.57).

KeyWords: Early Childhood, Experiential Activities, Learning Activities, Language Skills

บทนำ

การศึกษาปฐมวัยมีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาเด็ก เนื่องจากเด็กต้องการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ แวดล้อมรอบตัวผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ส่งผลให้เด็กเกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ การพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ ในปัจจุบันควรส่งเสริมให้เด็กเป็นพลเมืองที่ดี คิดเป็น ทำเป็น และมีความสุข สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยครอบครัวคอยช่วยเหลือดูแล ทำความเข้าใจกับเด็ก รวมถึงครูยังเป็นตัวช่วยในการพัฒนาเด็กให้เติบโตอย่างเต็มศักยภาพ ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 Ministry of Education (2017) สำหรับการพัฒนาเด็กควรพัฒนาให้สอดคล้องกับปัจจุบันเพราะโลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา และยังมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้โลกแห่งการเรียนรู้เปลี่ยนไป ทำให้เด็ก ๆ สามารถศึกษาสร้างองค์ความรู้ตามความสนใจ

และยังเปิดโอกาสให้เด็กได้พัฒนาตนเองได้โดยไม่มีข้อจำกัด Phulsopha (2017) และการเลี้ยงดูบุตรในปัจจุบันนิยมเลี้ยงลูกตามใจ เน้นการทำตามความต้องการของลูก ให้ความรัก และตามใจลูกจนควบคุมลูกได้ในระดับที่ต่ำ ซึ่งการเลี้ยงดูแบบนี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เด็กมีความไม่แน่นอน อารมณ์แปรปรวน ความสัมพันธ์ในครอบครัว บรรยากาศในการสื่อสารค่อนข้างวุ่นวาย และไร้ระเบียบ Chaihanchanchai (2015) การเลี้ยงดูแบบนี้อาจเกิดผลเสียกับเด็กมาก เช่น มีพัฒนาการที่ล่าช้า ไม่มีเหตุผล เอาแต่ใจตนเอง เป็นต้น ทักษะทางภาษาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาให้เด็กได้ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัย ถูกกาลเทศะ เข้าใจความหมายของคำ ช่วยให้เด็กเกิดความรู้ใหม่ เชื่อมโยงกับความรู้เดิม พัฒนาเด็กให้ได้รับประสบการณ์ตรงผ่านการใช้ภาษาที่อยู่ในการจัดกิจกรรม 6 กิจกรรมหลัก

การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์มีความสำคัญมากเพราะกิจกรรมเสริมประสบการณ์เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหา โดยคำนึงถึงสิ่งที่อยู่ใกล้ และไกลตัวเด็กเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กมีความคิดรวบยอดตลอดจนส่งเสริมการกล้าแสดงออก และพัฒนาการทุกด้านของเด็กซึ่งสอดคล้องกับ Tantiphakashiwa (2014) สำหรับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม ได้รู้จักการฟังให้เข้าใจหรือฟัง และปฏิบัติตามได้ และยังฝึกการพูดให้เด็กกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมได้สังเกตการณ์พูดของคุณครูจากการจัดกิจกรรมด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น บทสนทนา อภิปราย เล่าเรื่อง สาธิต เล่านิทาน เป็นต้น Ministry of Education (2017) และกิจกรรมเสริมประสบการณ์ยังทำให้เด็กได้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เรียนรู้ไปหลังจากจัดกิจกรรม สำหรับการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ มุ่งพัฒนาให้เด็กได้มีพัฒนาที่ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น ชุดการสอน ชุดการเรียนรู้สำเร็จรูป ชุดการสอนรายบุคคล ชุดการสอนด้วยตัวเอง แต่ละชุดกิจกรรมก็มีความแตกต่างกัน ซึ่งชุดกิจกรรมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชุดกิจกรรมบัตรภาพบัตรคำแผ่นป้ายแม่เหล็กที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย Ungsuea (2012) เมื่อพูดชุดกิจกรรมก็คือ สื่อการสอนที่หลากหลายด้วยสื่อประสมที่ถูกรวบรวมไว้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ที่จะใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ตลอดจนส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนานตนเองตามเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาสาระ บัตรคำ ใบงานกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร ใบความรู้ เครื่องมือหรือสื่อจำลอง และแบบวัดประเมินผลการเรียนรู้ Mingsiritham (2016) การนำระบบสื่อผสมที่สอดคล้องกับเนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วย โดยต้องมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน เพื่อช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยชุดกิจกรรมของผู้วิจัยคือ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แผ่นป้ายแม่เหล็ก เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กฟังเพื่อเข้าใจความหมาย และพูดเพื่อให้ออกเสียงออก ทั้งการพูด และการฟังส่งผลให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองให้สูงขึ้น

ภาษามีความสำคัญต่อมนุษย์ เพราะภาษาเป็นสิ่งที่เราใช้ในชีวิตประจำวัน เด็กปฐมวัยเรียนรู้ภาษาจากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวทั้งจากที่บ้าน และโรงเรียน เด็กจะเริ่มเรียนรู้การฟัง และการพูดก่อน เพราะการฟัง และการพูดเป็นของคู่กัน เนื่องจากเป็นพื้นฐานทางทักษะทางภาษา หมายถึง เมื่อเราฟังแล้วแน่นอนเราต้องพูดสนทนาโต้ตอบ เด็กปฐมวัยไม่จำเป็นต้องอาศัยการสอนอย่างเป็นทางการ แต่จะเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจากคนรอบข้าง สิ่งแวดล้อม การสอนแบบธรรมชาติ Silakorn (2013) และภาษายังช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถสื่อสารกันได้ง่าย และยังช่วยพัฒนาความคิด ความรู้ และวัฒนธรรมต่าง ๆ

อีกด้วย Jirakobsakul (2016) ภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพราะต้องอาศัยการฟัง และการพูดที่เป็นพื้นฐานของการอ่าน และการเขียนในการติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่น Pusadee (2002) และ เด็กปฐมวัยจะเรียนรู้ได้ดี เมื่อเด็กมีความพร้อม ซึ่งความพร้อมของเด็ก คือ การที่ครูคอยสอน หรือเตรียม กิจกรรมที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับวัยให้แก่เด็ก นอกจากนี้ เพียเจีย ยังเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นผลจาก ความสามารถทางสติปัญญาเด็กเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับโลกรอบตัวของเขาเด็กจะเป็นผู้ปรับสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ภาษาของตน และพัฒนาการทางภาษาของเด็กต้องเป็นไปพร้อม ๆ กับความสามารถด้านการให้ เหตุผล การตัดสินใจ และด้านตรรกศาสตร์

จากการที่ผู้วิจัยได้ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเล่นไปทดลองกับเด็ก และพบว่า เด็กยังมีปัญหาด้านการฟัง และการพูด เนื่องจากเด็กยังไม่เข้าใจในคำสั่งที่ครูอธิบาย และยังไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออกเวลาทำกิจกรรม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเสริม ประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยเป็นการจัดกิจกรรม เสริมประสบการณ์ให้กับเด็กได้ฝึกทักษะทางภาษาด้านการฟัง และด้านการพูดจากการใช้บัตรคำหมวด สิ่งมีชีวิต ทำให้เด็กมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ มีทักษะทางภาษาเพิ่มมากขึ้น เริ่มกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็น เริ่มเข้าใจในคำสั่งที่ครูบอกมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยคาดหวังว่างานวิจัยครั้งนี้จะเป็น ประโยชน์ และเป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่พบปัญหาเกี่ยวกับเด็กไม่กล้าพูดไม่กล้าแสดงออก สามารถนำกิจกรรมการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ด้วย บัตรคำหมวดสิ่งมีชีวิตนี้ไปปรับ เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะ ทางภาษาของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อสร้าง และทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย
3. เพื่อประเมินการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

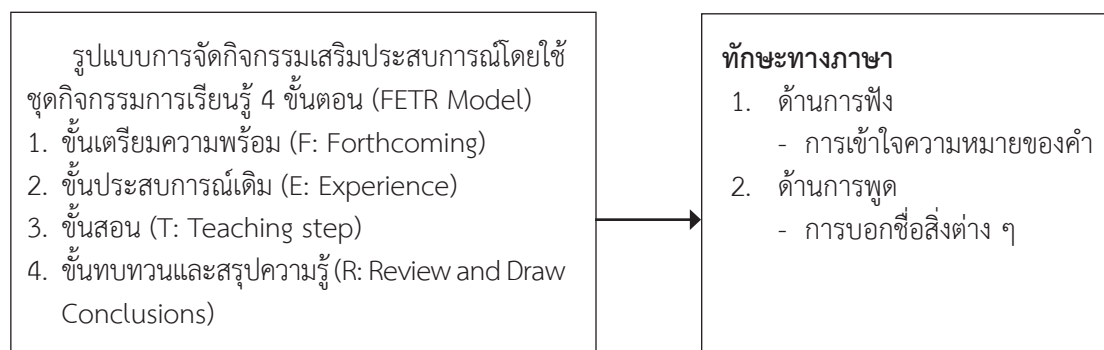
1. การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์มีความสำคัญมาก เพราะกิจกรรมเสริมประสบการณ์เป็นกิจกรรม ที่ช่วยให้เด็กเข้าใจเนื้อหา โดยคำนึงถึงสิ่งที่อยู่ใกล้ และไกลตัวเด็กเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กมีความคิด รวบรวมยอดตลอดจนส่งเสริมการกล้าแสดงออก และพัฒนาการทุกด้านของเด็กซึ่ง Khammanee (2012) ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Maslow ได้กล่าวถึงมนุษย์มีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติเป็นลำดับขั้น คือ ขั้นความต้องการทางร่างกาย (Physical Need) ขั้นความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Need) ขั้นความต้องการความรัก (Love Need) ขั้นต้องการความต้องการยอมรับ และการยกย่องจากสังคม

(Escort Meet) และขั้นความต้องการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนอย่างเต็มที่ (Self-actualization) หากความต้องการขั้นพื้นฐานได้รับการตอบสนองเพียงพอสำหรับตนในแต่ละขั้นมนุษย์จะสามารถพัฒนาตนไปสู่ขั้นที่สูงขึ้นมนุษย์มีความต้องการที่จะรู้จักตนเอง และพัฒนาตนเองประสบการณ์ที่เรียกว่า “Peak Experience” เป็นประสบการณ์ของบุคคลที่อยู่ในภาวะตื่นตัวจากการรู้จักตนเองตรงตามสภาพความเป็นจริงมีลักษณะน่าตื่นเต้นเป็นความรู้สึกปิติเป็นช่วงเวลาที่คุณค่าที่บุคคลเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างถ่องแท้เป็นสภาพที่สมบูรณ์มีลักษณะผสมผสานกลมกลืนเป็นช่วงเวลาแห่งการรู้จักตนเองอย่างแท้จริงบุคคลที่มีสถานการณ์เช่นนี้บ่อย ๆ จะสามารถพัฒนาตนไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

2. การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีชื่อเรียกแตกต่างกันไป เช่น ชุดการสอน ชุดการเรียนรู้สำเร็จรูป ชุดการสอนรายบุคคล ชุดการสอนด้วยตัวเอง แต่ละชุดกิจกรรมก็มีความแตกต่างกัน ซึ่งชุดกิจกรรมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชุดกิจกรรมบัตรภาพบัตรคำแผ่นป้ายแม่เหล็กที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย ซึ่ง Khammanee (2012) ได้กล่าวไว้ว่าการสร้างชุดกิจกรรมจะต้องคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนที่มีลักษณะแตกต่างกัน ต้องมีความเข้าใจเพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เน้นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกหัดจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไปและควรมีหลาย ๆ แบบ โดยการจัดแบบฝึกหัดจากง่ายไปหายากเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจใช้แบบฝึกหัดสั้น ๆ เพื่อไม่เกิดความเบื่อหน่ายเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ ซึ่งต้องอาศัยทักษะการฟัง และการพูด อันเป็นพื้นฐานของการอ่าน และเขียนในการติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่น ซึ่ง Jirakobsakul (2016) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Piage Theory) เพียเจต์ (Piaget) เชื่อว่าการเรียนรู้ทางภาษาเป็นผลจากความสามารถทางสติปัญญาของเด็ก เด็กจะเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวของเขา เด็กจะเป็นผู้ปรับสิ่งแวดล้อมโดยใช้ภาษาของตน

กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

การจัดรูปแบบทักษะทางภาษา เพื่อจัดรูปแบบกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังการทดลองสูงกว่าการทดลอง

ระเบียบการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียน กม. 35 ตำบลหนองไผ่ อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 2 ห้องเรียน 49 คน เป็นเด็กชาย 23 คน และเด็กหญิง 26 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 3 โรงเรียน กม. 35 ตำบลหนองไผ่ อำเภอนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องโดยใช้ ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม คือ อนุบาล 3/2 จำนวน 23 คน เป็นเด็กชาย 13 คน และเด็กหญิง 10 คน ได้มาโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม เนื่องจากสุ่มมา 1 ห้อง แต่ละห้องมีลักษณะคล้ายกัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

2.1 แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 20 แผน ดำเนิน การสร้าง ดังนี้ 1) ศึกษาแผนการจัดกิจกรรม ชั้นอนุบาล ปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 เพื่อนำมาประยุกต์ในการสร้างแผนการจัดกิจกรรม 2) ศึกษาแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดกิจกรรม มีการกำหนดจุดประสงค์ สาระการเรียนรู้ ประสบการณ์ สำคัญ สาระที่ควรเรียนรู้ การดำเนินกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์ที่ใช้จัดกิจกรรม และการประเมินผล ทั้งนี้ ผู้วิจัย ได้กำหนดขั้นตอนไว้ 4 ขั้นตอนจากการวิเคราะห์แผนการจัดกิจกรรม 3) นำเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาถึงความเหมาะสม ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ตลอดจนการใช้สื่อ อุปกรณ์ 4) หาค่าเฉลี่ยโดยเปรียบเทียบเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ Koonkaew (2012) ดังนี้

ช่วงคะแนน	4.51 – 5.00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
ช่วงคะแนน	3.51 – 4.50	หมายถึง	ระดับมาก
ช่วงคะแนน	2.51 – 3.50	หมายถึง	ระดับปานกลาง
ช่วงคะแนน	1.51 – 2.50	หมายถึง	ระดับน้อย
ช่วงคะแนน	1.01 – 1.50	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ซึ่งมีค่าเฉลี่ย = 4.66 (S.D. = 1.22) อยู่ในเกณฑ์ ระดับมากที่สุด

2.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 ชุด ดำเนินการสร้าง ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการ สร้างชุดกิจกรรม 2) ดำเนินการสร้างคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเขียนถึงขั้นตอนที่สร้างจำนวน 4 ชุดกิจกรรม 3) นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจหาความเหมาะสมของคู่มือการใช้ชุดกิจกรรม การเรียนรู้ในการพิจารณาคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการใช้ตัวเลขแทนระดับความคิดเห็น

4). นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยโดยเปรียบเทียบเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ Koonkaew (2012) มีค่าเฉลี่ย = 4.33 (S.D. = 1.31) อยู่ในเกณฑ์ ระดับมาก

2.3 แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 2 ชุด ดำเนินการสร้าง ดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย และเครื่องมือวัดทักษะทางภาษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย 2) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย และคู่มือการวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ใช้วัดความสามารถทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ด้านการฟัง 20 ข้อ และด้านการพูด 20 ข้อ รวม 40 ข้อ 3) ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ ตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (IOC) ความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านโดยมีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.60–1 และได้นำไป (Try Out) กับ เด็กปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มอย่าง อายุ 5-6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลหนองไผ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องของแบบประเมินในการหาคุณภาพเครื่องมือ วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ โดยใช้สูตร KR20 คูเดอร์-ริชาร์ดสัน Ckuder-Richardson, Koonkaew (2012) ค่าเท่ากับ 0.77 ค่าความยากง่ายคะแนนที่ได้้อยู่ระหว่าง 0.40–0.70 และค่าอำนาจจำแนกคะแนนที่ได้มาอยู่ในระหว่าง 0.20-0.40

2.4 แบบประเมินการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 1) ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมิน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมิน 2) สร้างแบบประเมินการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ควบคุมเนื้อหาทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต รวม 10 ข้อ 3) นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบประเมิน ในการพิจารณาแบบประเมินเป็นการใช้ตัวเลขแทนระดับความคิดเห็น 4) นำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยโดยเปรียบเทียบเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ Koonkaew (2012) มีค่าเฉลี่ย 4.66 (S.D. = 1.22) อยู่ในเกณฑ์ ระดับมากที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนน ทักษะการคิดเชิงเหตุผลสำหรับเด็กปฐมวัยโดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อน และหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สูตร (t-test แบบ Dependent)

5. วิธีดำเนินการทดลอง การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบมีกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม และมีกรทดสอบก่อน และทดสอบหลังทดลอง One-group Pretest Posttest Design, Koonkaew (2017) ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

5.1 จัดเตรียมกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม จำนวน 23 คน

5.2 ก่อนการทดลอง (Pre Test) นำแบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยทั้ง 2 ชุดไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่โรงเรียนบ้าน กม. 35 จำนวน 23 คน กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนทำการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

5.3 ดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรม โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในเวลาก่อนการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 25 นาที ช่วงเวลา 10.00-10.25 น. ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2564 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2564 โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม (F: Forthcoming) หมายถึง ครูเตรียมความพร้อมด้วยกิจกรรมโดยการเลือกใช้กิจกรรมการร้องเพลงการใช้คำถามการทำสมาธิหรือการขยับกายขยายสมอง เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ขั้นประสบการณ์เดิม (E: Experience) หมายถึง ครู และเด็กสนทนาโต้ตอบทบทวนความรู้เดิมของเด็กตามหน่วยการเรียนรู้ว่าเด็กมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องรานั้น ๆ มากน้อยเพียงใดโดยการใช้คำถาม

ขั้นที่ 3 ขั้นสอน (T: Teaching Step) หมายถึง ครู และเด็กร่วมกันสร้างข้อตกลงก่อนร่วมทำกิจกรรม และอธิบายพร้อมสาธิตวิธีการเล่นกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และบอกกติกาให้เด็กเข้าใจกำหนดตัวผู้เล่น 1 คน เพื่อเป็นคนจับบัตรขึ้นมา และหาวิธีแบ่งกลุ่มคนที่เหลือให้เท่ากันให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมครูคอยสังเกต และดูแลการเล่นของเด็กตลอดจนจบกิจกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นทบทวนและสรุปความรู้ (R: Review and Draw Conclusions) หมายถึง ครู และเด็กทบทวน และสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับที่เรียนจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เด็กได้เข้าใจถูกต้อง

5.4 หลังการทดลอง (Post Test) ทำการประเมินหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สิ้นสุด โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยชุดเดิมกับเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 คน ครูจะเป็นผู้อ่านคำสั่งให้ฟัง

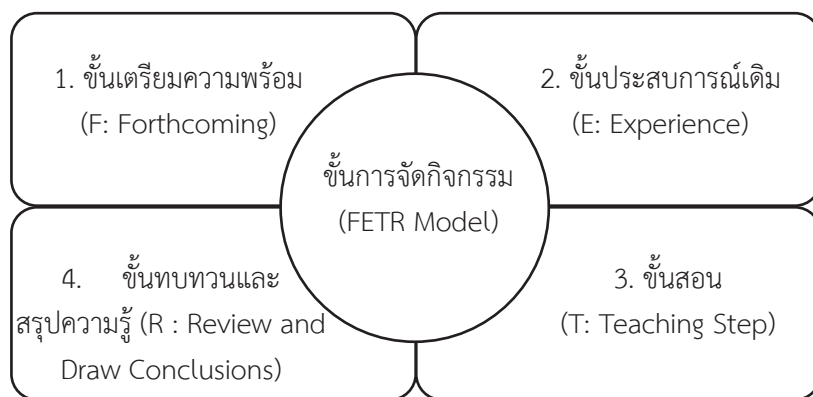
5.5 นำข้อมูลที่ได้จากการวัดทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยมาวิเคราะห์ตามวิธีการสถิติต่อไป

ผลการศึกษา

1. ผลจากการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย มีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ (1) หลักการ (2) จุดประสงค์ (3) สารและกระบวนการ (4) กิจกรรมการเรียนรู้ (5) สื่อ และแหล่งเรียนรู้ และ (6) การวัด และประเมินผล

2. ผลการสร้าง และทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ผลการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีขั้นตอน (FETR Model) ดังนี้ (1) ขั้นเตรียมความพร้อม (F: Forthcoming) (2) ขั้นประสบการณ์เดิม (E: Experience) (3) ขั้นสอน (T: Teaching step) (4) ขั้นทบทวนและสรุปความรู้ (R : Review and Draw Conclusions)



2.2 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรม โดยภาพรวม (= 4.66 , S.D. = 1.22) ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ได้มาอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด

2.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวมและรายด้าน

ทักษะทางภาษา	ก่อนการทดลอง				หลังการทดลอง				t	Sig.(1-tailed)
	N	K	$\bar{X}$	S.D.	N	K	$\bar{X}$	S.D.		
ทักษะทางภาษาโดยภาพรวม	23	40	17.57	2.86	23	40	34.13	3.47	18.69*	0.0000
1. ด้านการฟัง	23	20	10.87	2.47	23	20	18.00	1.51	19.65*	0.0000
2. ด้านการพูด	23	20	11.83	1.99	23	20	18.30	1.61	22.03*	0.0000

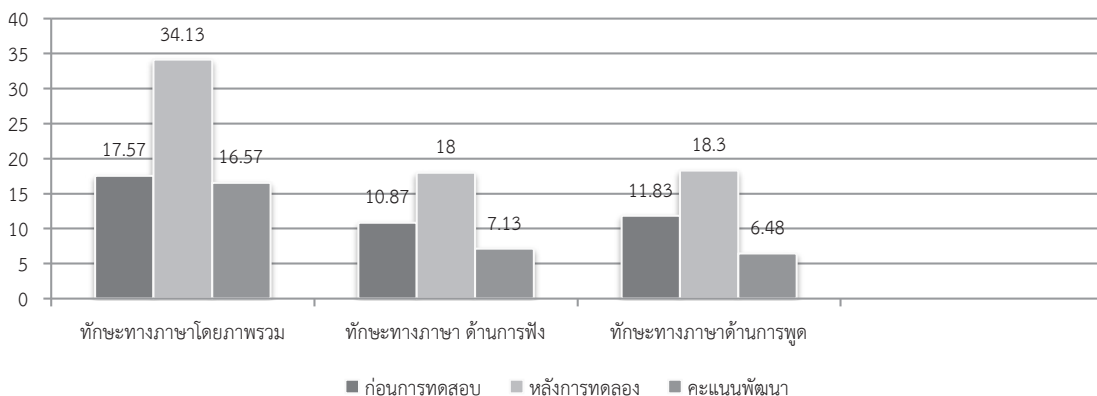
* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยภาพรวม และรายด้าน โดยใช้สถิติ t-test ทดสอบสมมติฐานพบว่า

1. ทักษะทางภาษา โดยภาพรวมก่อนการจัดกิจกรรม มีทักษะทางภาษา ($\bar{X}$ = 17.57, S.D. = 2.86) หลังการจัดกิจกรรม ($\bar{X}$ = 34.13, S.D. = 3.47) ส่งผลให้มีคะแนนพัฒนาสูงขึ้น ($\bar{X}$ = 16.57, S.D. = 4.25) แสดงให้เห็นว่าหลังการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1 ด้านการฟัง ก่อนการจัดกิจกรรม ($\bar{X}$ = 10.87, S.D. = 2.47) หลังการจัดกิจกรรมด้านการฟัง ($\bar{X}$ = 18.00, S.D. = 1.51) ส่งผลให้มีคะแนนพัฒนาสูงขึ้น ($\bar{X}$ = 7.13, S.D. = 1.74) แสดงให้เห็นว่าหลังการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัยมีทักษะภาษา ด้านการฟังสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ด้านการพูด ก่อนการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 11.83$, S.D. = 1.99) หลังการจัดกิจกรรมด้านการพูด ($\bar{X} = 18.30$, S.D. = 1.61) ส่งผลให้มีคะแนนพัฒนาสูงขึ้น ($\bar{X} = 6.48$, S.D. = 1.41) แสดงให้เห็นว่า หลังการจัดกิจกรรมเด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษา ด้านการพูดสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



แผนภูมิที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบทักษะภาษาก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

อภิปรายผล

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย มีคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.66$, S.D.= 1.22) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ ระดับมากที่สุด ผลปรากฏว่าเวลา และการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม หลังการจัดกิจกรรม โดยภาพรวมเด็กปฐมวัยมีทักษะทางภาษาสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาารายด้านพบว่า ด้านการฟัง และด้านการพูดสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย พบว่า จากการที่ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในหัวข้อต่าง ๆ ในแต่ละหัวข้อทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย 1.) จากการที่ได้ศึกษาในเรื่องหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดในเรื่องการพัฒนาภาษาเป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจต่าง ๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้ จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลัก

การจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ 2.) ผลจากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดในการกำหนดแบบแผนการจัดการเรียนรู้ หรือลักษณะเทคนิควิธีการสอนที่กำหนดขึ้น โดยจัดตามกรอบแนวคิดหลักการปรัชญาทฤษฎี และความเชื่อโดยจัดองค์ประกอบการเรียนรู้ของแผนการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ เพื่อบรรลุตามจุดประสงค์ในการสอนโดยมีองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ (1) หลักการ (2) จุดประสงค์ (3) สาร และกระบวนการ (4) กิจกรรมการเรียนรู้ (5) สื่อ และแหล่งเรียนรู้และ (6) การวัดและประเมินผล 3.) จากการที่ได้ศึกษารูปแบบการจัดการกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ได้แนวคิดในการจัดกิจกรรมให้เด็กได้รู้จักสังเกตคำศัพท์กล่าพูดกล้าแสดงออก และการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยผ่านการเล่นที่เกี่ยวกับทักษะทางภาษาเรื่องการฟัง และการพูดเพื่อให้เด็กกล้าพูดกล้าแสดงออก โดยสามารถแบ่งออกได้ 4 ขั้นตอน (FETR Model) ดังนี้ ขั้นที่ 1. ขั้นเตรียมความพร้อม (F: Forthcoming) ขั้นที่ 2. ขั้นประสบการณ์เดิม (E: Experience) ขั้นที่ 3. ขั้นสอน (T: Teaching Step) ขั้นที่ 4. ขั้นทบทวน และสรุปความรู้ (R: Review and Draw Conclusions) 4.) จากการที่ได้ศึกษาทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดในทักษะทางภาษาว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้สื่อสารระหว่างกัน หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ดังนั้น เด็กปฐมวัยจะมีทักษะทางภาษาได้ดีเมื่อเด็กมีความพร้อม และควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพราะจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ แบ่งทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยออกเป็น 2 ด้านคือ (1.) ด้านการฟัง หมายถึง ความสามารถของเด็กปฐมวัยในการเข้าใจความหมายของคำ (2.) ด้านการพูด หมายถึง ความสามารถของเด็กปฐมวัยในการบอกชื่อสิ่งต่าง ๆ 5. จากการที่ได้ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวคิดว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน หรือนวัตกรรมการเรียนการสอนหลายอย่างที่ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ซึ่งจัดกิจกรรมไว้อย่างเป็นระบบในชุด หรือกล่องเดียวกันชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นนั้นเป็นชุดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างมีระบบ เป็นขั้น เป็นตอน เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ และทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดแก้ปัญหาการคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง โดยครูคอยให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษาเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ Ministry of Education (2017) กิจกรรมเสริมประสบการณ์ทำให้เด็กได้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เรียนรู้ไปหลังจากจัดกิจกรรม ฝึกให้เด็กได้มีทักษะการฟัง การพูด การอ่านการสังเกต สำหรับการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ มุ่งพัฒนาให้เด็กได้มีพัฒนาที่ครบทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา และยังสอดคล้องกับ Ungsuea (2012) เมื่อพูดถึงชุดกิจกรรมก็คือ สื่อการสอนที่หลากหลายด้วยสื่อประสมที่ถูกรวบรวมไว้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ที่จะใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ตลอดจนส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาสาระ บัตรคำ ใบงานกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ เอกสาร ใบความรู้ เครื่องมือหรือสื่อจำลอง และแบบวัดประเมินผลการเรียนรู้ และยังสอดคล้องกับ Jirakrobsakul (2016) ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในตัวเด็กในรูปแบบของการคิด และในระบบของสัญลักษณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการทางภาษาในระดับต่อไป เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ดังนั้น ภาษาจึงควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับปฐมวัยอันจะนำไปสู่การพัฒนาสังคมและสติปัญญาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ

2. ผลการสร้าง และทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย

2.1 ผลการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 1.22) อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผลการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาจากการที่ได้ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด และหลักการที่สอดคล้องกับการสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย ซึ่งทำให้ได้รูปแบบขั้นตอนการจัดกิจกรรม (FETR Model) 4 ขั้นตอน และมีความเหมาะสมต่อการนำไปพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม (FETR Model) 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นเตรียมความพร้อม (F: Forthcoming) 2. ขั้นประสบการณ์เดิม (E: Experience) 3. ขั้นสอน (T: Teaching Step) 4. ขั้นทบทวน และสรุปความรู้ (R : Review and Draw Conclusions) ซึ่งสอดคล้องกับ Khammanee (2012) ให้ความหมายไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือ สภาพลักษณะของการจัดเรียนรู้ที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญาทฤษฎีหลักการแนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ ประกอบด้วยกระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการจัดการเรียนรู้รวมทั้งวิธี และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการจัดการเรียนรู้นั้นเป็นไปตามทฤษฎี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Salow, Alexander, & Lewis (1981) ให้ความหมายไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เป็นแบบแผน (Pattern) ของการจัดการเรียนรู้ที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อจุดหมาย หรือจุดนั้นเฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.2 ผลการหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ ได้ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 1.22) อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก เพราะจากการได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อจะอยู่ในเกณฑ์ประเมินเห็นด้วย และเห็นด้วยอย่างยิ่งเป็นส่วนใหญ่จึงทำให้มีผลที่ได้ออกมาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ Jirakobsakul (2016) ภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพราะต้องอาศัยการฟัง และการพูดที่เป็นพื้นฐานของการอ่าน และการเขียนในการติดต่อทำความเข้าใจกับผู้อื่น และยังสอดคล้องกับ Silakorn (2013) และภาษายังช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถสื่อสารกันได้ง่าย และยังช่วยพัฒนาความคิด ความรู้ และวัฒนธรรมต่าง ๆ อีกด้วย

2.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยแยกออกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการฟัง ด้านการพูด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ด้านการฟัง พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการฟัง มี ($\bar{X} = 10.87$, S.D. = 2.47) หลังจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังมี ($\bar{X} = 18.00$, S.D. = 1.51) ส่งผลให้มีคะแนนพัฒนาที่สูงขึ้นซึ่งมี ($\bar{X} = 7.13$, S.D. = 1.74) แสดงให้เห็นว่าหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการฟังสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจเด็กปฐมวัย และเด็กได้เล่น

ผ่านการทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และได้เรียนรู้การฟัง เนื่องจากได้ฟัง จากการที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวันทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากการทำกิจกรรม และเป็นการช่วยส่งเสริมให้เด็กมีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Insean (2011) การฟัง หมายถึง กระบวนการในการทำความเข้าใจความหมายจากสิ่งที่ได้ฟัง และเข้าใจจุดประสงค์ของผู้พูด และเข้าใจรูปแบบภาษา และบริบทภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีภาษา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละชุมชน

2) ด้านการพูด พบว่า เด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูดมี ($\bar{X} = 11.83$, S.D. = 1.99) หลังจากการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูดมี ($\bar{X} = 18.30$, S.D. = 1.61) ส่งผลให้มีความพัฒนาที่สูงขึ้น ซึ่งมี ($\bar{X} = 6.48$, S.D. = 1.41) แสดงให้เห็นว่าหลังการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพูดสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจเด็กปฐมวัย และเด็กได้เล่นผ่านการทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และได้เรียนรู้การพูด เนื่องจากได้พูดนำเสนอผลงาน จากการที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวัน ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากการทำกิจกรรมและเป็นการช่วยส่งเสริมให้เด็กมีทักษะทางภาษาที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Riyay and Khamisri (2012) การพูดเป็นการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ประสบการณ์ตลอดจนความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟัง ได้รับรู้ และเกิดการตอบสนอง และยังสอดคล้องกับวิจัยของ Sitthilert (2015) การพูดหมายถึงการใช้ภาษาในการสื่อสารกับบุคคลอื่น เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามความหมาย และความต้องการรวมถึงเป็นการถ่ายทอดความรู้ความคิดความเข้าใจของผู้พูดไปสู่ผู้ฟังซึ่งผู้พูดมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถมีทักษะทางภาษาสามารถออกเสียงใช้สำเนียงสำนวน และถ้อยคำได้ถูกต้อง

3. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย พบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมี ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.35) อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมี ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.16) อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด และสุดท้ายด้านผลผลิต โดยภาพรวมมี ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.35) อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า ผลการประเมินการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ใช้ได้เป็นอย่างดีมาก

เพราะฉะนั้น จากการประเมินการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้ได้ผลเป็นอย่างดีเพราะเกณฑ์อยู่ในระดับมาก และระดับมากที่สุดในแต่ละด้าน และการประเมินการใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างไร ใช้ได้ดี หรือไม่ มีกระบวนการดี หรือไม่ ผลออกมาน่าพึงพอใจ และสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการศึกษาในเรื่องวิจัยที่ทำขึ้นหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับ Ministry of Education (2017) กิจกรรมเสริมประสบการณ์เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ในทักษะต่าง ๆ ผู้วิจัยเลือกที่จะพัฒนาทักษะทางภาษามีทักษะการฟัง การพูด โดยการฝึกปฏิบัติร่วมกัน และการทำงานเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องที่ได้เรียนรู้สำหรับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในครั้งนี้ มุ่งประเมินพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กปฐมวัย คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับทักษะทางภาษาให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และความเหมาะสมกับเด็ก
2. การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถส่งเสริมทักษะด้านต่าง ๆ ของเด็กได้หลายด้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การปรับปรุงการใช้กิจกรรมของผู้จัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และเหมาะสมกับวัยของเด็ก
3. การจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ควรคำนึงถึงระยะเวลาในการจัดกิจกรรม และความสนใจของเด็ก

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ครูควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย
2. ครูควรมีการศึกษาค้นคว้าผลการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ทักษะพื้นฐานทางภาษา และการสื่อสาร พฤติกรรมทางสังคม พฤติกรรมให้ความช่วยเหลือ หรือพฤติกรรมที่ให้ความร่วมมือ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี**. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2557). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: เบรนเบสบุ๊คส์.
- เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (2559). **การออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐาปนี สิทธิเลิศ. (2558). **ความรู้พื้นฐานของการฟัง**. [Online]. Available: [http://mcpswis.mcp.ac.th/\[2565, กุมภาพันธ์ 1\].](http://mcpswis.mcp.ac.th/[2565, กุมภาพันธ์ 1].)
- ณเอก อึ้งเสื่อ. (2555). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และ เทคโนโลยี เรื่อง งานประดิษฐ์ใบตอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐวดี ศิลาภรณ์. (2556). **ความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบหุ่น**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- พิศนา แคมมณี. (2555). **ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 16) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยนันท์ พูลโสภณ. (2560). การพัฒนาการเล่นเพื่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในศตวรรษที่ 21. **วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์**. 32 (1), 20.
- ปภาภรณ์ ชัยหาญชาญชัย. (2558). การรับรู้ถึงความใกล้ชิดกับพ่อแม่และการเปิดเผยตนเองของลูกในวัยรุ่น. **วารสารนิเทศศาสตร์**. 33 (2), 110.
- พรรณิดา ผุสดี. (2545). **พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย**. [Online]. Available: <http://oknation.nationtv.tv/blog/pannida>. [2565, กุมภาพันธ์ 1].
- พรพิมล รียาย และธนากร ขำศรี. (2555). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่.
- วสุกาญจน์ อินแสน. (2554). **การศึกษาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านไร่ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Gear-based Approach) โดยให้อรรถลักษณะของการเล่านิทาน (Narrative Genre Features)**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ศุภมาส จิรกรอบสกุล. (2559). **ทักษะทางภาษาด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานร่วมกัน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนวัณ คุณแก้ว. (2555). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สู่ผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Reference

- Saylor, J. : Alexander, W.M. Lewis, AJ. (1981). **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning**. 2nd ed New York Holt. Rinehart and Winston.

Translate Thai Reference

- Chaihanchai, P. (2015). The Perception of Intimacy With Parents and Self- disclosure Among Children in Adolescence. **Journal of Communication Arts**. 33 (2), 110.
- Insaen, W. (2011). **A Study of the English Listening Ability of Prathomsuksa 3 Students at Wat Ban Rai School Who Were Taught According to the Gear-based Language Teaching Theory. Approach by Giving Characteristics of Storytelling (Narrative Genre Features)**. Master of Education thesis Bachelor of Education Program, Ratchaburi: Muban Chom Bueng Rajabhat University.

- Jirakrobsakul, S. (2016). **Language Skills in Reading and Writing of Preschool Children Receiving Storytelling Activities Together**. Master's Degree Thesis Curriculum and Instruction College Graduate Burapha University.
- Khammanee, T. (2012). **The Science of Teaching Knowledge for Effective Learning Process Management**. (16th edition). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Koonkaew, A. (2012). Research for **Learning Development to Academic Results for the Promotion of Academic Standing**. Bangkok: Printing House of Chulalongkorn University.
- Mingsiritham, K. (2016). **Design of creative educational media**. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Ministry of Education. (2017). **Early Childhood Education Program 2017**. Bangkok: Agricultural Cooperative Association of Thailand Printing House.
- Ministry of Education. (2017). **Early Childhood Education Curriculum Manual B.E. 2560 (2017) for Children aged 3–6 years**. Bangkok: Agricultural Cooperative Society of Thailand Printing House.
- Pusadee, P. (2002). **Language Development of Early Childhood Children**. [Online]. Available: <http://oknationnationtv.tv/blog/pannida> [2565, February 1].
- Phulsopha, P. (2017). The Development of Play for Early Childhood Learning in the 21st Century. **Education Journal Review**. 32 (1), 20.
- Riyay P. and Khamsri T. (2012). **Developing English-Listening Skills of Year 1 Students Using Computer Multimedia Programs**. Master's Thesis. Faculty of Social Sciences and Arts North Chiang Mai University.
- Silakorn, N. (2013). **The Verbal Ability of Preschool Children who Received Storytelling Activities to Assemble Puppets**. Master's Degree Thesis Master of Education degree program Srinakharinwirot University.
- Sitthilert, T. (2015). **Fundamentals of Listening**. [Online]. Available: <http://mcpswis.mcp.ac.th/> [2565, February 1].
- Tantipalachiwa, K. (2014). **Organization of Learning Activities for Early Childhood**. Bangkok: Brain Best Books.
- Ungsuea, N. (2012). **Development of a Learning Activity Series for Occupational Learning and Technology on Banana Leaf Crafting**. For Students in Grade 6. Master's thesis Courses and teaching Burapha University.

คณะผู้เขียน

ธิดารัตน์ ผอบงา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

83 หมู่ 11 ถนนสระบุรี-หล่มสัก ตำบลสะเดียง อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

e-mail: phopnga.thid@pcru.ac.th

รองศาสตราจารย์ ดร.สรวงพร กุศลส่ง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

83 หมู่ 11 ถนนสระบุรี-หล่มสัก ตำบลสะเดียง อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์ 67000

e-mail: hometoy@hotmail.com

